

Gør sværd til plovjern! Julebudskab af Helga Zepp- LaRouche

af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale formand, 21. december 2023

Ingen vil kunne hævde, at vi er gået i søvne ind i Tredje Verdenskrig, som historikerne sagde om Første Verdenskrig. Krigsråbene i dag er så øredøvende, at de vækker alle ofrene for tidligere krige fra de døde – inklusive Første og Anden Verdenskrig. Mens den civile økonomi kollapser, infrastrukturen forfalder, og skoler og hospitaler går ned og hjem, hældes der skattepenge i alskens militæruddgifter. Pentagons forsvarsbudget for 2024 beløber sig til næsten en billion dollars, mens hele EU-budgettet og alle nationale budgetter i Europa er planlagt til militarisering. Den tyske forsvarsminister Boris Pistorius kræver, at samfundet bliver "krigsklart", og hævder, at vi blot har omkring 5 til 8 år før den store militære konfrontation med Rusland. Amerikanske tænketanke arbejder febrilsk på "krigsspil" til en storkrig mod Kina, som efter deres mening bør finde sted snarere før end senere (1).

Hvordan er vi endt på denne kurs, som kun kan føre os til en tredje verdenskrig, en global atomkrig mellem USA og NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side, og dermed et atomart ragnarok?

Præsident Eisenhower advarede i slutningen af sin embedsperiode mod den daværende eksplosion af i det militær-industrielle kompleks' (MIK's) magt og sagde: "I regeringsrådene må vi beskytte os mod, at det militær-industrielle kompleks får uberettiget indflydelse, uanset om den er ønsket eller ej. Potentialiet for den katastrofale

stigning i fejlplaceret magt eksisterer og vil fortsætte.”

Siden da har historien desværre vist, at Eisenhowers anvisninger ikke blev fulgt, og at denne “uberettigede indflydelse” har spredt sig til hele samfundet og reduceret regeringer, kongres og parlamenter til institutioner, der går MIK’s ærinde.

Det afgørende vendepunkt indtraf, da Sovjetunionen blev opløst. I stedet for at etablere en ny global fredsorden, som Lyndon LaRouche havde forestillet sig med sit forslag om Den Eurasiske Landbro, der ville have integreret det eurasiske kontinent økonomisk og sikret tætte bånd til Vesten, satsede de neokonservative på angloamerikansk dominans over en unipolær verden. Wolfowitz-doktrinen fra 1971 fastslog, at intet land eller gruppe af lande nogensinde ville få lov til at overgå USA i politisk, økonomisk eller militær magt.

I modsætning til løfterne til Mikhail Gorbatsjov på tidspunktet for den tyske genforening om, at NATO ikke ville udvide sig en “tomme” mod øst, gjorde NATO netop dette: I alt fem NATO-udvidelser, der strakte sig 1.000 km mod øst mod Ruslands grænser, inklusive installationen af potentielt offensive missilforsvarssystemer i dette område, er, hvad der gik forud for den russiske specialoperation den 24. februar 2022 i Ukraine. En Cuba-krise i sneglefart, så at sige.

USA og NATO-landene gik efter politisk kontrol, efter ideen om, at alle lande i verden skulle antage den vestlige neoliberale model, dvs. regimeskift, farvede revolutioner; interventionskrige, hvor mange millioner er døde; militærbaser over hele verden; krigstræning for deres udenlandske allierede; imperial udvidelse af EU og NATO indtil det punkt, hvor man skaber et globalt NATO som et middel til at inddæmme reelle og potentielle rivaler; sanktioner, der har til formål at gennemføre regimeskift; og endelig anvendelse af dollaren som våben. Alt dette under banneret af den “regelbaserede orden”, liberalt demokrati og menneskerettigheder.

Kina satsede derimod på økonomisk udvikling og på at overvinde fattigdommen for 850 millioner af sine egne borgere, i første omgang, og derefter i stigende grad på win-win-samarbejde med nationerne i det Globale Syd gennem det Nye Silkevejs-Initiativ. Takket være dette samarbejde fik disse nationer for første gang chancen for at frigøre sig fra fattigdom og underudvikling, der stammer fra kolonitiden. I dag arbejder 150 lande i det Globale Syd sammen med Kina på tusindvis af Nye Silkevejsprojekter, bygger veje og højhastighedsjernbaner, havne, lufthavne, udviklingskorridorer, industri-parker og meget mere.

I de sidste ti år, siden Kina satte Bælte- og Vej-Initiativet på dagsordenen, har en ubegrænset kulturel optimisme spredt sig blandt nationerne i det Globale Syd, som for længst er blevet den Globale Majoritet, med ideen om, at de snart vil blive fuldt udviklede nationer. De reagerer på dollarens oprustning med af-dollarisering, dvs. ved at handle i deres egne valutaer og i sidste ende planlægge deres egen reservevaluta, ved at uddybe det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina og skabe deres egne organisationer, såsom BRIKS Plus, som vil omfatte ti medlemmer pr. 1. januar 2024 og snart adskillige flere.

Konklusion: Forsøget på at reagere på Sovjetunionens opløsning med utopien om en unipolær verdensorden, der holdes sammen af militær magt, har været en monumental fiasko. Det har ført til et strategisk tilbageslag uden fortilfælde.

Derfor er det mest afgørende spørgsmål: Kan vi i Vesten, USA og de europæiske nationer, korrigere vores politiske kurs i tide og vælge samarbejde med det Globale Syd i stedet for konfrontation? Kina og Rusland har gentagne gange understreget, at BVI og BRIKS-landene er åbne over for samarbejde med Vesten!

Den største vanskelighed ligger i, at en stor del af den økonomiske kapacitet i USA og en voksende del af den i Europa

er blevet overtaget af MIK og er så tæt forbundet med de store investeringsfirmaer og kapitalforvaltningsselskaber på Wall Street og i City of London, at en bedre betegnelse er det militær-industrielle-finansielle kompleks (MIFK). Se EIR's artikel om det militær-industrielle-finansielle kompleks her.

Teknisk set ville det være relativt let at omstille disse kapaciteter til civile formål og i stedet for at producere bombefly, kampfly og missiler producere moderne højhastighedstog, ufarlige atomreaktorer af 4. generation og atomfusionsreaktorer samt rumstationer til international rumfart. Med andre ord, al den industrielle kapacitet, der i øjeblikket bruges til at ødelægge faktiske fysiske værdier – hvad kan våbensystemer ellers bruges til? – kunne bruges til produktion af nyttige goder, der fremmer det fælles bedste. I stedet for kampvogne og ammunition kunne de producere skoler og hospitaler og hjælpe vores nationer med at blive velstående økonomier igen!

Den russiske økonom Sergej Glaziev udtrykte det i en nøddeskal i et budskab i anledning af det, der ville have været Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, som han desværre ikke nåede at opleve. LaRouche forudså ikke blot med fremsynethed det neoliberale systems krise, men foreslog også løsninger til at overvinde denne krise. De lande, der afviste hans løsninger, er i krise i dag, mens de, der gennemførte hans ideer, blomstrer, skrev Glaziev: "I praktisk talt alle de store lande i verden, der i dag udvikler sig med succes – frem for alt Indien og Kina – er der tilhængere af LaRouche. De har brugt hans tanker og ideer til at skabe deres økonomiske mirakler. Det er principperne om fysisk økonomi, som LaRouche er fortalende for, der i dag ligger til grund for det kinesiske økonomiske mirakel, og som udgør fundamentet i Indiens økonomiske udviklingspolitik. LaRouches tilhængere i disse lande udøver en frugtbar, meget positiv og konstruktiv indflydelse på udformningen af den økonomiske politik i disse førende nationer i det nye verdensøkonomiske paradigme."

Det er endnu ikke for sent. Vi er nødt til at erstatte krigsråbene om stadig "flere våben" med en tilbagevenden til diplomatiet og ideen om, at vi kan – og skal – løse alle konflikter gennem forhandling, hvis vi skal undgå at ende i en global atomkrig og en atomvinter, som vil udslette al erindring om menneskehedens eksistens.

Over for grådigheden hos spekulanterne i MIFK, Wall Street og City of London, som regner med nye krige for at få de høje profitrater, som MIFK har brug for, for at skatteydernes penge kan blive ved med at strømme ind, må vi prioritere befolkningens eksistentielle interesser. Landmændenes, de små og mellemstore virksomheders, lokomotivførernes, bagernes osv. interesser.

Sværd til plovjern!

Vi er mange, de er få!

For samarbejde med nationerne i det Globale Syd!

(1) Foreign Affairs, "The Big One: Preparing for a Long War With China."